

ת"פ 19714/10/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריית גת

13 יולי 2021

ת"פ 19714-10-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופטת טל לחיאני שהם

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אורטל ליברזון

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד מיכאל בוסקילה

המאשימה

הנאשם

הכרעת דין

פתח דבר

1. על פי הסיפא לסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982, אודיע כבר עתה כי החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, וזאת מחמת הספק הסביר.

כללי

2. כנגד הנאשם תלוי ועומד כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות ניסיון תקיפת בת זוג, עבירה לפי סעיפים 382(ב)(1)+379+25 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") והיזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק.

מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 11/05/20 בשעה 18:58 או בסמוך לכך, בחניית בניין מגוריה של הגברת ש"מ - גרושתו של הנאשם (להלן: "המתלוננת"), הגיע הנאשם לאסוף את הילדים בהתאם להסדרי הראייה.

באותן הנסיבות, הניחה המתלוננת שואב אבק השייך לנאשם סמוך לרכבו, בכדי שייקח אותו. הנאשם סירב לעשות כן והניח את שואב האבק סמוך לרכבה של המתלוננת. או אז, המתלוננת שבה והניחה את שואב האבק סמוך לרכבו של הנאשם.

בהמשך, אחז הנאשם בשואב האבק, והטיח אותו על רכבה של המתלוננת. כתוצאה מכך, נשבר שואב האבק וכן נגרם נזק לפח רכבה של המתלוננת.

בהמשך למתואר, אחז הנאשם באחד מחלקיו של שואב האבק, והטיח אותו לכיוונה של המתלוננת אולם היא זזה ולא נפגעה.

משהבחין הנאשם כי המתלוננת הצליחה להימלט מפגיעת החלק, הרים חלק נוסף וניסה אף באמצעותו לפגוע

במתלוננת, אולם היא שוב הצליחה לזוז ולא נפגעה.

מענה לכתב האישום

3. ביום 25/04/21 כפר הנאשם באמצעות בא כוחו במיוחס לו.

הנאשם אישר כיום ביום ובשעה המצוינים בכתב האישום הגיע לחניית מגוריה של המתלוננת, גרושתו, על מנת לאסוף את הילדים, ושהמתלוננת הניחה שואב אבק השייך לו ליד רכבו, אולם טען כי עשתה זאת באגרסיביות ובפראות בעוד הוא השיב השואב ליד האוטו שלה ולא מעבר לכך.

לא הייתה מחלוקת כי השואב אכן נשבר, אך הנאשם טען כי לא ידועות לו נסיבות שבירתו, והוא כפר בהטחת השואב על רכבה של המתלוננת וטען כי רק הניחו.

מכאן שאף כפר בגרימת הנזק לרכב המתלוננת - אשר לטענתו לא תועד כלל בזמן אמת או בסמוך לאירוע.

הנאשם כפר בהשלכת חלקי השואב לעבר המתלוננת. לטענתו, אין כל היגיון בטענה כי עמדו סמוך זה לזה, ועדיין לא פגע בה אם אכן היה משליך החלקים לעברה.

דין והכרעה

4. בטרם אצלול לניתוח הראיות אבהיר כי אני דוחה טענת ב"כ הנאשם לפיה המתלוננת היא עדה מניפולטיבית שהעידה דברי שקר בבית המשפט.

עם זאת, לאור סתירות בתוך עדותה, סתירות בין עדותה ליתר הראיות ובעיקר נוכח מחדלי חקירה שבגינן לא מוצתה החקירה ולא הובאו לפניי מלוא הראיות, הגעתי לכלל מסקנה, כאמור, כי המאשימה לא עמדה בנטל הבאת הראיות כנדרש במשפט הפלילי.

5. המתלוננת העידה בחקירתה הראשית כי ביום האירוע בעקבות צו של בית הדין הרבני שקבע תאריך יעד שבו היה על הנאשם לקחת את רכשו, ביקשה היא להשיב לו שואב אבק שהיה ברשותה (**עמוד 19 שורות 19-20**). ודוק, גם בחקירתה הנגדית שבה ועמדה המתלוננת על כך שהיה על הנאשם לקחת השואב כחלק מצו של בית הדין הרבני ושבמעשיו הוא הפר הצו (**עמוד 23 שורות 14-16**), ואף עמדה על כך גם כאשר עומתה בחקירה נגדית עם הטענה לפיה הצו של בית הדין הרבני התייחס למועד מוקדם לאירוע נשוא תיק זה באומרה "**הוא לא לקח, זה מראה שהוא הפר צו**". (**עמוד 24 שורות 17-18**). למרות התעקשותה בנוגע לקיומו של צו הוברר בסופו של יום כי למעשה שואב האבק היה בידיה כיוון שלפני חג הפסח, לבקשתה, העביר לה הנאשם את שואב האבק, ומאז ועד יום האירוע שואב האבק היה בחזקתה (**עמוד 24 שורות 21-25**). עוד התברר כי ביקשה להשיב לנאשם את שואב האבק באותו המועד מאחר והייתה זקוקה למקום שזה תפס ברכבה (**עמוד 23 שורה 18**).

בהמשך חקירתה הנגדית אף חזרה בה מהטענה כי הנאשם הפר צו באומרה "לא אמרתי שהוא הפר צו. לא אמרתי בגלל הצו אני החזרתי לו את השואב, אמרתי שהיה צו בלי קשר היה צו" (עמוד 25 שורות 9-11).

ודוק, עיון בעדותה במשטרה מעלה כי לא התייחסה כלל לקיומו של צו ברקע לאירוע (נ/1).

דהיינו, בכל הנוגע לשאלת קיומו של צו רלבנטי לאירוע זה וסיבת השבת שואב האבק באותו המועד, שינתה המתלוננת את גרסתה במהלך עדותה בבית המשפט.

6. בעדותה בבית המשפט תיארה כי ביום האירוע הניחה את שואב האבק בסמוך לרכב הנאשם, אך זה הניח את השואב על מכסה המנוע של רכבה (עמוד 19 שורות 21-23 ועמוד 27 שורה 4). זאת בשונה מגרסתה במשטרה לפיה הנאשם הניח בתחילה את השואב ליד רכבה (נ/1 שורה 4). בחקירתה הנגדית ביקשה המתלוננת ליתן הסבר לסתירה בסערת רגשות בה הייתה נתונה לאחר האירוע (עמוד 27 שורות 6-16), אלא שהסתירות שפורטו עד עתה ואלה שאעמוד עליהן בהמשך, אינם מאפשרים לבית המשפט לקבוע ממצאים עובדתיים.

המתלוננת המשיכה ותיארה כי היא שמה את שואב האבק פעם נוספת ליד רכבו של הנאשם. או אז, התעצבן הנאשם, שם את השואב אבק בחוזקה על תא המטען ונתן מכה וכתוצאה מכך השואב נפל ונשבר לשניים (עמוד 19 שורות 23-26). זאת בשונה מעדותה במשטרה, בה לא תיארה כלל נפילה של שואב האבק אלא תיארה כי "וכתוצאה מהמכה שהוא הביא השואב נשבר" (נ/1 שורה 5).

ודוק, בחקירתה הנגדית הבהירה כי כלל לא ראתה את נפילת שואב האבק מתא המטען של הרכב אלא רק את תנועת ההנפה וההנחה של שואב האבק, מאחר והגג הסתיר את הנפילה, וטענה כי "כנראה החליק" (עמוד 30 שורה 8 ועמוד 30 שורה 23 - עמוד 31 שורה 2).

7. עוד העידה כי אז ביקשה להזיז את חלקי שואב האבק באמצעות רגליה, ובשל כך הנאשם התעצבן, לקח את מיכל האחסון וזרק אותו עליה, אך פגע ברכב. כתוצאה מכך, לטענתה, ניזוק הרכב (עמוד 19 שורות 26-28, עמוד 26 שורות 1-7 ועמוד 31 שורה 11 ושורות 16-18).

לחיזוק גרסתה הציגה תמונה המעידה על נזק לרכב (ת/6). עיון בתמונה זו מעלה כי קיימת מכה כלשהי מעלה פנסי הרכב. איכות התמונה לא מאפשרת לקבוע סוג הנזק.

עדות ע"ת 3, הגברת הודיה קלפן, חברתה של המתלוננת(להלן: "העדה") לא חיזקה עדות המתלוננת בנקודה זו, שכן בחקירתה הנגדית טענה בתחילה העדה כי ראתה את הנזק לרכב, אך בהמשך החקירה לא זכרה האם ראתה הנזק ממש או שמא נחשפה לנזק מתמונה שהראתה לה המתלוננת (עמוד 15 שורות 19-29). אמנם הסבירה כי ראתה הנזק הן בתמונות והן ברכב (עמוד 15 שורה 18 - עמוד 16 שורה 2), אך עדותה בעניין זה נותרה מעורפלת ולא ברורה.

ודוק, בחקירתה הנגדית הכחישה בתחילה המתלוננת כי רכבה עבר תאונה (עמוד 34 שורות 5-6) ורק משעומתה עם הטענה כי 'נכנסו בה מאחורה' - אישרה כי עברה תאונת שרשרת קלה בפקק, "ממש נשיקה", וטענה כי כלל לא

התייחסה לאירוע כאל תאונה שכן לא נגרם נזק לרכב. מה גם שלטענתה גובה הפגיעה ברכב שתועד בתמונה לא יכול להתאים לאירוע תאונתי (עמוד 34 שורות 7-13).

דהיינו, גם בנוגע למהות הנזק שנגרם לרכב והאפשרות כי נגרם מאירוע תאונתי, לא התקבלה תשובה ברורה דיה מבחינה ראייתית.

8. לטענת המתלוננת, בהמשך, משראה הנאשם כי לא הצליח לפגוע בה, הוא זרק לעברה פעם נוספת חלק של שואב האבק. בזו הפעם, לטענתה, לקח את מנוע שואב האבק וזרק אותו לעברה, לכיוון שמשת רכבה, אך זו לא נשברה (עמוד 20 שורות 16-17).

בשונה מתיאור המתלוננת, לפיו היו שני אירועים בהם נזרקו לעברה חלקים של שואב האבק, העידה העדה כי "היה מקרה של אלימות משהו עם שואב אבק..." (עמוד 14 שורות 23-24). משהתבקשה על ידי התובע לפרט מה סיפרה לה המתלוננת תיארה כי "היה עניין של השואב אבק שלו שהיה אצלה והיא החזירה את זה והוא לא רצה והוא החזיר ושיחקו פינג פונג והוא זרק את החלק של השואב לכיוון שלה ולא פגע בה ופגע באוטו" (עמוד 14 שורה 24, עמוד 15 שורות 3-5, ועמוד 18 שורות 1-3).

דהיינו, העדה תיארה אירוע בו רק פעם אחת נזרק חפץ לעברה של המתלוננת. כך יוצא כי גם בסוגיה זו, לא הוצגו ראיות חד משמעיות.

9. לחיזוק גרסתה של המתלוננת הוצג סרטון שצולם על ידה המתעד את סוף האירוע (ת/5).

אין ספק שבסרטון הנאשם מתועד כשהוא מתנהג באופן אגרסיבי ומדבר באופן שהדעת איננה סובלת. עם זאת, הסרטון מתעד התרחשות שארעה לאחר סיום האירוע הנטען בכתב האישום, עת הגיעו שכנים למקום. משכך, ניתן אמנם לקבוע כי הנאשם אכן היה עצבני כפי שטענה המתלוננת, אך אין בו כדי לחזק את גרסת המתלוננת באשר לאופן התרחשות האירוע עצמו.

על אף האמור, יש לציין כי בסרטון, שאורכו כ-40 שניות בלבד, נצפים חלקי פלסטיק על הכביש ובהם מסנן, ונשמעת אישה הפונה לנוכחים באומרה "מה קורה איתכם", ובהמשך נשמע שאותה אישה אומרת: "הוא זרק עליה ת'... חולה נפש...", ואחרת אומרת: "ילדים קטנים, שלא יבהלו באוטו".

העובדה כי נצפו חלקי פלסטיק שבורים, אין בהם כדי לחזק באופן משמעותי את עדות המתלוננת, שכן לא הייתה מחלוקת שהשואב עצמו נשבר.

דברי השכנה הנשמעים ברקע, יש בהם כדי לחזק במידת מה את גרסת המתלוננת, אך לאור הקשיים והסתירות שפורטו לעיל, בשים לב לעובדה כי אותה עדה לא הובאה לעדות - אין באמירות אלה כדי לשנות באופן משמעותי את המסד

הראיית.

10. מעבר לקשיים שפורטו, הנוגעים לראיות התביעה, בתיק לא בוצעו פעולות חקירה רבות שהיו יכולות להציג תמונה ראייתית ברורה יותר בפני בית המשפט.

ראשית, אין מחלוקת כי הילדים המשותפים של בני הזוג היו עדים לאירוע. אף על פי כן, לא הוצגה אינדיקציה כלשהי לפיה נעשה ניסיון לקבל הסכמת האפוסטרופוסים לחקירתם, והמתלוננת אף העידה כי כלל לא פנו אליה בעניין זה **(עמוד 22 שורה 29 - עמוד 23 שורה 2)**. אמנם בחקירתה הנגדית טענה כי מצבם הרגשי של הקטינים סבוך ועל כן העדיפה של יחקרו **(עמוד 22 שורה 23)**, אך בפועל לא נעשתה כל פניה לצורך חקירתם ודבריה היום, הם דברים שבדיעבד.

שנית, על אף השוני בין גרסאות המתלוננת והנאשם לא נערך עימות ביניהם וגם לא ניתן הסבר מדוע בתיק שכזה לא בוצעה פעולת חקירה זו, על אף שהנאשם הסכים בחקירתו לעריכת עימות, ועל אף ששתי החוקרות שהעידו בבית המשפט נשאלו על כך **(ת/1 שורות 52-53, עמוד 5 שורות 1-4 ועמוד 11 שורות 2-3)**.

שלישית, **מת/7** עולה כי סמוך לקרות האירוע הגיעו שוטרי סיור לזירה. על אף האמור, הזירה לא תועדה, לא נתפסו מוצגים הקשורים לאירוע, ולמעשה לא בוצעה כל פעולת חקירה בשטח.

רביעית, **ע"ת 2, החוקרת אירינה רומניוק** נחקרה בחקירה נגדית על ניסיונות איתור של עדי ראיה לאירוע.

מחקירתה עולה כי בוצעו שתי שיחות לעדות פוטנציאליות. האחת, הגברת מרב ימין, טענה כי לא ראתה דבר, וזאת על אף שהמתלוננת מסרה את שמה כמי שנכחה באירוע. והשנייה, המודיעה, לא שיתפה פעולה וביקשה כי לא יצרו איתה קשר. בחקירתה הנגדית לא ידעה החוקרת להסביר מדוע הסתפקה רק בשיחת טלפון אחת לעדה פוטנציאלית ולא ניסתה לדובב אותה בשיחות נוספות או בהגעה לביתה לצורך זימונה לחקירה **(עמוד 12 שורה 28 - עמוד 14 שורה 6)**.

כך יוצא כי בתיק אלימות של חשוד כנגד גרושתו, שבוצעה לכאורה באמצע היום, במרחב הציבורי ולעניי ילדיהם הקטינים, הסתפקה משטרת ישראל בשתי שיחות טלפון בלבד לצורך איתור עדי ראיה פוטנציאליים.

יתכן ופעולות חקירה מאומצות יותר הנוגעות לאותן שתי עדות או ניסיונות להגיע לעדים נוספים, שאף נצפים בסרטון **ת/5**, היה מוביל לקיומה של עדות ראיה אובייקטיבית וברורה. דבר שהיה מאפשר קביעת ממצאים עובדתיים בתיק זה.

11. משכך, כאמור, אין בידי לקבוע ממצאי עובדה ברורים ברמה הנדרשת במשפט פלילי ונותר ספק מה באמת אירע באותו אירוע.

12. על אף שקבעתי כך, אינני יכולה שלא להתייחס לעדות הנאשם והנאשם עצמו בפסק דין זה.

בחקירתו במשטרה **(ת1)** אישר הנאשם כי היה דין ודברים קולני בינו לבין המתלוננת, וכי היא שמה ליד רכבו את שואב האבק, אך כיוון שלא היה לו זמן ומקום ברכב, הניח את השואב ליד רכבה.

דברים דומים מסר בעדותו בבית המשפט **(עמוד 37 שורות 21-17 ועמוד 47 שורות 11-10)**, אולם בעדותו בבית המשפט שינה גרסתו וטען כי בפעם השנייה שהחזיר למתלוננת את שואב האבק, הניחו על תא המטען של רכבה **(עמוד 37 שורות 23-22 ועמוד 50 שורה 2-1)**.

באשר לאופן שבירת שואב האבק, בחקירתו במשטרה טען כי השואב נשבר כיוון ש"היא זרקה אותו מהאוטו שלה אז הוא כולו התפרק לחתיכות ... היא הפילה אותו מהאוטו שלה לכביש ... שמה על האוטו והיא דחפה אותו" **(שורה 24, 28 ו-32)**, וזאת בשונה מהמענה אשר מסר בבית המשפט לפיו איננו יודע כיצד נשבר שואב האבק.

בעדותו בבית המשפט טען הנאשם כי "היא ניגשה במודע או לא במודע לא יודע להגיד ברגע שהיא נגעה בשואב הוא נפל על הכביש והתרסק ונשבר. נשברו חלקים קטנים ושני חלקים עיקריים מנוע ומסנן" **(עמוד 37 שורות 23-25 ועמוד 50 שורה 4)**.

דהיינו, בנקודה זו שינה גרסתו באשר להתנהלות המתלוננת באירוע, ובחקירתו הנגדית טען כי זאת עשה מאחר ולאחר שחשב על זה "יש מצב שהיא רק באה לנגוע בזה וזה נפל", וכי לא יודע האם התכוונה לשבור ויתכן שלא עשתה זאת בכוונה, ו'עושה כף זכות' ביחס למעשה זה של המתלוננת **(עמוד 50 שורות 14-13, עמוד 51 שורות 18-11 ועמוד 52 שורות 15-11)**.

13. בהמשך חקירתו במשטרה, הכחיש הנאשם אלימות הכוללת זריקת חלקים של שואב האבק השבור לעברה של המתלוננת **(ת1 שורות 41-34)**. בעדותו בבית המשפט הוסיף פרט נוסף, שלא בא זכרו בחקירה במשטרה, לפיו המתלוננת בעטה בחלקים שהיו על הרצפה לכיוונו, ואף טען כי בטוח שהמתלוננת ואחת הבנות צרחו כדי 'להדליק אותו' על מנת שיתועד כשהוא צועק **(עמוד 44 שורות 4-2 ושורות 24-20)**.

למעשה, לאורך חקירתו הנגדית האשים הנאשם גופים ואנשים שונים בביצוע מעשים שונים כנגדו. כך למשל טען כי המתלוננת עושה שימוש ברשויות ובילדים כנגדו באמצעות פנייה למשטרה, לרווחה ולארגוני נשים **(עמוד 39 שורה 6, שורות 13-12 ושורות 23-20)**. כמו כן, טען כי בית הדין הרבני הגדול עשה "קומבינה כנגדו" **(עמוד 40 שורה 1)**, כי השכנים 'מכניסים את האף שלהם' **(עמוד 41 שורות 5-4)** וכי החוקרת שחקרה אותו לא רשמה את כל מה שאמר בחקירתו **(עמוד 48 שורה 14, עמוד 49 שורות 5-1 ועמוד 52 שורות 5-4)**.

כמו כן, משעומת הנאשם בחקירתו במשטרה עם תמונת הנזק לרכב, לא ידע לומר כיצד נגרם הנזק, אך הכחיש שמעשה שלו גרם לו **(ת1 שורה 46)**, זאת בשונה מגרסתו בבית המשפט לפיה הנזק נגרם כתוצאה מתאונת דרכים שעבר הרכב **(עמוד 45 שורות 4-2 ועמוד 48 שורות 2-1)**.

14. מהמפורט לעיל עולה כי גם גרסת הנאשם לא הייתה עקבית דיה והיו בה סתירות ותהיות.

לא זו אף זו, כפי שפירטתי לעיל, התנהגות הנאשם כפי שתועדה בסרטון (ת/5) מעידה על אדם שבמקום ציבורי, עת הוא מצולם, לא יודע לשים גבולות לפיו והתנהג באופן אגרסיבי. יתרה מכך, גם הנאשם עצמו העיד כי במצב בו הוא נסער "הוא ישר יגיב" (עמוד 45 שורה 11) ואף ציין כי ישנו קושי בהתנהגותו ולכן הוא מטופל ו'עובד על עצמו' (עמוד 45 שורה 20-23).

על אף התרשמותי הלא חיובית, לשון המעטה מהנאשם ומגרסתו, אין באמור כדי לשנות מתמונת המצב הראייתית והספק שנותר בשים לב לקשיים בראיות התביעה ומחדלי החקירה.

סוף דבר, אני מורה על זיכוי הנאשם מחמת הספק כאמור ברישא להכרעת דין זו.

ניתנה היום, ד' אב תשפ"א, 13 יולי 2021, בנוכחות הצדדים.